

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 354/2009 z dnia 29 kwietnia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 355/2009 z dnia 31 marca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i rozporządzenie (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 356/2009 z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie wszczęcia przeglądu pod kątem nowego eksportera w świetle rozporządzenia Rady (WE) nr 452/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz desek do prasowania pochodzących m.in. z Chińskiej Republiki Ludowej, uchylecia cła w odniesieniu do przywozu od jednego eksportera w tym kraju i poddania tego przywozu wymogowi rejestracji 6

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/35/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie substancji barwiących, które mogą być dodawane do produktów leczniczych (przekształcenie) ⁽¹⁾ 10

- ★ **Dyrektywa Komisji 2009/46/WE z dnia 24 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej** ⁽¹⁾ 14

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

- ★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 357/2009/WE z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie procedury uprzedniej kontroli i konsultacji dla przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych proponowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie transportu (Wersja skodyfikowana)** 37

II *Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa*

DECYZJE

Rada

2009/352/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Niemiec** 40

2009/353/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r. ustanawiająca stanowisko, jakie w imieniu Wspólnoty ma zostać przyjęte w ramach Komitetu ds. Pomocy Żywnościowej w odniesieniu do przedłużenia Konwencji o pomocy żywnościowej z 1999 r.** 41

Komisja

2009/354/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 marca 2009 r. rozszerzająca ograniczone wspólnotowe uznanie dla Hellenic Register of Shipping (HRS) (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 2130)** 42

2009/355/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 28 kwietnia 2009 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu oleożywicy likopenowej z pomidorów jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3036)** 47

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 354/2009

z dnia 29 kwietnia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	88,9
	MA	78,2
	TN	139,0
	TR	114,1
	ZZ	105,1
0707 00 05	JO	155,5
	MA	37,3
	TR	141,5
	ZZ	111,4
0709 90 70	JO	216,7
	TR	92,4
	ZZ	154,6
0805 10 20	EG	44,5
	IL	58,0
	MA	46,7
	TN	64,9
	TR	69,2
	US	51,9
	ZZ	55,9
0805 50 10	TR	49,3
	ZA	56,7
	ZZ	53,0
0808 10 80	AR	83,6
	BR	70,7
	CA	113,8
	CL	84,8
	CN	112,7
	MK	33,9
	NZ	114,7
	US	128,2
	UY	63,7
	ZA	78,3
	ZZ	88,4
0808 20 50	AR	76,9
	CL	81,4
	CN	36,6
	NZ	141,0
	ZA	84,4
	ZZ	84,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 355/2009

z dnia 31 marca 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i rozporządzenie (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 139 i 157,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 139 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 przewiduje, że wysokość opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (zwanego dalej „Urzędem”) ustala się na poziomie, który zapewnia, że przychody Urzędu są wystarczające dla zrównoważenia jego budżetu.
- (2) Urząd generuje znaczne rezerwy gotówkowe. Oczekiwany jest kolejny wzrost przychodów Urzędu, którego skutkiem będzie nadwyżka budżetowa. Jest to zwłaszcza efekt opłat za zgłoszenia i rejestrację wspólnotowych znaków towarowych.
- (3) Zmniejszenie opłat byłoby zatem jednym ze środków służących do zapewnienia równowagi budżetowej i wspierających jednocześnie dostęp użytkowników do wspólnotowego systemu znaków towarowych.
- (4) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne zarówno dla użytkowników, jak i dla Urzędu, należy uprościć strukturę opłat, ustalając kwotę opłaty za rejestrację wspólnotowego znaku towarowego na poziomie zerowym. Jediną wymaganą opłatą będzie zatem opłata za zgłoszenie, a czas rozpatrywania wniosku o rejestrację może być znacznie skrócony, jeżeli przed zarejestrowaniem wspólnotowego znaku towarowego nie jest konieczne wniesienie opłaty za rejestrację.
- (5) W odniesieniu do rejestracji międzynarodowych wskazujących Wspólnotę Europejską ustalenie wysokości opłaty za rejestrację wspólnotowego znaku towarowego na poziomie zerowym oznacza, że kwota opłaty do zwrotu na mocy art. 149 ust. 4 lub art. 151 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 40/94 również musi być ustalona na poziomie zerowym.
- (6) Zmniejszenie opłat powinno zapewnić właściwą równowagę między wspólnotowym systemem znaków towarowych a krajowymi systemami znaków towarowych, uwzględniając przy tym przyszły rozwój stosunków między Urzędem a urzędami własności intelektualnej w państwach członkowskich, w tym wynagrodzenie za usługi świadczone przez urzędy państw członkowskich.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2869/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) ⁽²⁾ i rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽³⁾.
- (8) Aby zapewnić pewność prawną i jak największe korzyści zarówno dla użytkowników, jak i dla Urzędu, konieczny jest przepis przejściowy.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Opłat, Przepisów Wykonawczych i Procedury Izb Odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2869/95 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku indywidualnego [art. 26 ust. 2; zasada 4 lit. a)]	1 050”;
---	---------

b) punkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku indywidualnego drogą elektroniczną [art. 26 ust. 2; zasada 4 lit. a)]	900”;
--	-------

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 15.12.1995, s. 33.⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 15.12.1995, s. 1.

c) punkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku wspólnego [art. 26 ust. 2 oraz art. 64 ust. 3, zasada 4 lit. a) i zasada 42] 1 800”;

kwota równa opłacie wymienionej w pkt 8 tej tabeli dla każdej klasy towarów i usług powyżej trzeciej, zawartej w międzynarodowej rejestracji;

d) punkty 7–11 otrzymują brzmienie:

„7. Opłata podstawowa za rejestrację znaku indywidualnego [art. 45] 0

8. Opłata za każdą klasę towarów i usług, jeśli przekraczają trzy klasy za znak indywidualny [art. 45] 0

9. Opłata podstawowa za rejestrację znaku zbiorowego: [art. 45 i art. 64 ust. 3] 0

10. Opłata za każdą klasę towarów i usług, jeśli przekraczają trzy klasy za znak zbiorowy [art. 45 i art. 64 ust. 3] 0

11. Dodatkowa opłata za opóźnione uiszczenie opłaty rejestracyjnej (art. 157 ust. 2 pkt 2) 0”;

b) w przypadku wspólnego znaku: kwota równa opłacie wymienionej w pkt 9 tabeli w art. 2 plus kwota równa opłacie wymienionej w pkt 10 tej tabeli dla każdej klasy towarów i usług powyżej trzeciej, zawartej w międzynarodowej rejestracji.

2. Zwrot jest dokonywany po powiadomieniu Biura Międzynarodowego zgodnie z zasadą 113 pkt 2 lit. b) i c) lub zasadą 115 pkt 5 lit. b), c) i ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2868/95.

3. Zwrotu dokonuje się posiadaczowi rejestracji międzynarodowej lub jego przedstawicielowi.”.

Artykuł 2

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 wprowadza się następujące zmiany:

1) w zasadzie 13a ust. 3 skreśla się lit. c);

2) w art. 11 ust. 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) w przypadku indywidualnego znaku: 870 EUR plus, w stosownym przypadku, 150 EUR dla każdej klasy towarów lub usług powyżej trzeciej;

b) w przypadku wspólnego znaku, jak przewidziano w zasadzie 121 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95: 1 620 EUR plus, w stosownym przypadku, 300 EUR dla każdej klasy towarów lub usług powyżej trzeciej.”;

2) zasada 23 otrzymuje brzmienie:

„Zasada 23

Rejestracja znaku towarowego

1) Jeżeli nie wniesiono żadnego sprzeciwu lub w przypadku gdy wniesiony sprzeciw umorzono z powodu wycofania, odrzucenia lub innego orzeczenia, zgłoszony znak towarowy oraz dane szczegółowe określone w zasadzie 84 ust. 2 podlegają zgłoszeniu do Rejestru wspólnotowych znaków towarowych.

2) Rejestrację publikuje się w Biuletynie wspólnotowych znaków towarowych.”.

3) artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Zwrot opłat w następstwie odmowy ochrony

1. Gdy odmowa dotyczy wszystkich towarów i usług zawartych we wskazaniu Wspólnoty Europejskiej lub tylko ich części, kwota opłaty do zwrotu na mocy art. 149 ust. 4 lub art. 151 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 wynosi:

a) w przypadku indywidualnego znaku: kwota równa opłacie wymienionej w pkt 7 tabeli w art. 2 plus

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego, w odniesieniu do którego przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wysłano zawiadomienie określone w zasadzie 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 w wersji obowiązującej przed tą datą, jest w dalszym ciągu regulowane rozporządzeniem (WE) nr 2868/95 i rozporządzeniem (WE) nr 2869/95 w wersjach obowiązujących przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Międzynarodowe zgłoszenie lub wniosek o rozszerzenie terytorialne wskazujące Wspólnotę Europejską zgłoszone przed datą wejścia w życie – zgodnie z art. 8 ust. 7 lit. b) protokołu madryckiego – kwot wymienionych w art. 11 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 2869/95 w wersji zmienionej niniejszym rozporządzeniem, w dalszym ciągu regulowane są art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2869/95 w wersji obowiązującej przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2009 r.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 356/2009**z dnia 29 kwietnia 2009 r.****w sprawie wszczęcia przeglądu pod kątem nowego eksportera w świetle rozporządzenia Rady (WE) nr 452/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz desek do prasowania pochodzących m.in. z Chińskiej Republiki Ludowej, uchylenia cła w odniesieniu do przywozu od jednego eksportera w tym kraju i poddania tego przywozu wymogowi rejestracji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WNIOSEK O DOKONANIE PRZEGLĄDU

- (1) Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu pod kątem nowego eksportera na mocy art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwo Greenwood Houseware (Zuhai) Ltd. („wnioskodawca”), które jest producentem eksportującym z Chińskiej Republiki Ludowej („kraj, którego dotyczy postępowanie”).

B. PRODUKT

- (2) Produktem objętym postępowaniem są deski do prasowania, wolno stojące lub nie, z białym wyposażonym w odsysanie pary lub ogrzewanie lub nadmuch lub bez tych funkcji, w tym również rękawniki, a także podstawowe części tych desek, tj. nogi, blaty i podstawy do żelazka, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”), obecnie klasyfikowane w ramach kodów CN ex 3924 90 90, ex 4421 90 98, ex 7323 93 90, ex 7323 99 91, ex 7323 99 99, ex 8516 79 70 i ex 8516 90 00.

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (3) Obowiązującym obecnie środkiem jest ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 452/2007⁽²⁾, na podstawie którego przywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, w tym produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez wnioskodawcę, podlega ostatecznemu cłu antydumpingowemu w wysokości 38,1 %, z wyjątkiem kilku wymienionych z nazwy spółek podlegających indywidualnym stawkom cła.

D. PODSTAWY DOKONANIA PRZEGLĄDU

- (4) Wnioskodawca twierdzi, że prowadzi działalność w warunkach gospodarki rynkowej, jak określono w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, lub wnioskuje o indywidualne traktowanie zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Twierdzi on również, że nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty w okresie objętym dochodzeniem, na podstawie którego ustalone zostały środki antydumpingowe, to znaczy w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. („pierwotny okres objęty dochodzeniem”), oraz że nie jest powiązany z jakimkolwiek producentem eksportującym produktu objętego postępowaniem, podlegającym powyższym środkom antydumpingowym.

- (5) Wnioskodawca twierdzi również, że rozpoczął wywóz produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty po upływie pierwotnego okresu objętego dochodzeniem.

E. PROCEDURA

- (6) Producenci wspólnotowi, o których wiadomo, że są zainteresowani, zostali poinformowani o powyższym wniosku i otrzymali możliwość wyrażenia opinii. Nie otrzymano jednak żadnych uwag.

- (7) Po zbadaniu dostępnych dowodów Komisja uznaje, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera na mocy art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa poniżej w motywie 8 lit. c), zostanie ustalone, czy wnioskodawca działa w warunkach gospodarki rynkowej, określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, albo czy wnioskodawca spełnia wymagania pozwalające na objęcie go indywidualną stawką cła zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Jeśli tak, zostanie obliczony indywidualny margines dumpingu wnioskodawcy oraz, w przypadku stwierdzenia dumpingu, zostanie określony poziom cła, któremu powinien podlegać przywóz od wnioskodawcy produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty.

- (8) Jeżeli zostanie ustalone, że wnioskodawca spełnia wymagania pozwalające na objęcie go indywidualną stawką cła, może okazać się konieczna zmiana stawki cła stosowanej obecnie w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem od przedsiębiorstw niewymienionych z nazwy w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 452/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 12.

a) **Kwestionariusze**

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle wnioskodawcy kwestionariusz.

b) **Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań**

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty.

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególnie powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez strony w terminie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.

c) **Traktowanie na zasadach rynkowych / traktowanie indywidualne**

Jeżeli wnioskodawca dostarczy wystarczające dowody, że prowadzi działalność w warunkach gospodarki rynkowej, tzn. że spełnia kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna zostanie ustalona zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu należy uzasadnione wnioski należy złożyć w określonym terminie ustalonym w art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Komisja prześle formularze wniosku wnioskodawcy, jak również władzom Chińskiej Republiki Ludowej. Formularz ten może być również użyty przez wnioskodawcę do złożenia wniosku o indywidualne traktowanie, tzn. w celu stwierdzenia, iż spełnia on kryteria ustanowione w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

Wybór kraju o gospodarce rynkowej

W przypadku gdy wnioskodawca nie uzyska statusu podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych, ale będzie spełniać wymagania pozwalające na objęcie go indywidualną stawką cła zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, do celów ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej wykorzystany zostanie odpowiedni kraj o gospodarce rynkowej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja przewiduje ponowne wykorzystanie Turcji do wymienionego celu, tak jak to uczyniono w dochodzeniu, na podstawie którego wprowadzono środki w stosunku do przywozu produktu objętego postępowaniem z Chińskiej Republiki Ludowej. Zainteresowane strony są niniejszym proszone o wypowiedzenie

się na temat stosowności wyboru kraju w szczególnym terminie określonym w art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Ponadto w przypadku przyznania wnioskodawcy traktowania na zasadach rynkowych Komisja może również w razie potrzeby wykorzystać ustalenia dotyczące wartości normalnej określonej w odpowiednim kraju o gospodarce rynkowej, np. do celów zastąpienia wszelkich niewiarygodnych elementów kosztów lub cen w Chińskiej Republice Ludowej, niezbędnych do ustalenia wartości normalnej, jeżeli wiarygodne dane nie są dostępne w Chińskiej Republice Ludowej. Komisja przewiduje wykorzystanie Turcji również do tego celu.

F. UCHYLENIE OBOWIĄZUJĄCEGO CŁA I REJESTRACJA PRZYWOZU

- (9) Na mocy art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego obowiązujące cło antydumpingowe powinno być uchylone w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem, wytwarzanego i sprzedawanego przez wnioskodawcę na wywóz do Wspólnoty. Jednocześnie przywóz ten powinien zostać poddany wymogowi rejestracji, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w celu zagwarantowania, że gdyby w wyniku przeglądu stwierdzono dumping ze strony wnioskodawcy, cło antydumpingowe będzie można nałożyć z mocą wsteczną od dnia wszczęcia tego przeglądu. Na tym etapie postępowania nie można oszacować kwoty ewentualnych przyszłych zobowiązań wnioskodawcy.

G. TERMINY

- (10) W celu zapewnienia należytego zarządzania należy określić terminy, w których:
- zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wymienionym w motywie 8 lit. a) niniejszego rozporządzenia lub dostarczyć wszelkich innych informacji, które mają zostać uwzględnione podczas dochodzenia;
 - zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

- (11) W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

- (12) W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

I. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (13) Należy zaznaczyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾.

J. RZECZNIK PRAW STRON

- (14) Należy również zauważyć, że w przypadku napotkania przez zainteresowane strony problemów związanych z korzystaniem z prawa do obrony strony te mogą wystąpić o interwencję urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wszczynają się przeglądy rozporządzenia (WE) nr 452/2007 zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 celem określenia, czy i w jakim zakresie przywóz desek do prasowania, wolno stojących lub nie, z blatem wyposażonym w odsysanie pary lub ogrzewanie, lub nadmuch lub bez tych funkcji, w tym również rękawników, a także podstawowych części tych desek, tj. nóg, blatów i podstaw do żelazka, zgłaszanych w ramach kodów CN ex 3924 90 90, ex 4421 90 98, ex 7323 93 90, ex 7323 99 91, ex 7323 99 99, ex 8516 79 70 i ex 8516 90 00 (kody TARIC 3924 90 90 10, 4421 90 98 10, 7323 93 90 10, 7323 99 91 10, 7323 99 99 10, 8516 79 70 10 i 8516 90 00 51), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, wytwarzanych i sprzedawanych w celu wywozu do Wspólnoty przez Greenwood Houseware (Zuhai) Ltd. (dodatkowy kod TARIC A953) powinien podlegać cłu antydumpingowemu nałożonemu na mocy rozporządzenia (WE) nr 452/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 452/2007 w odniesieniu do przywozu określonego w art. 1.

Artykuł 3

Organom celnym poleca się niniejszym, na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96, podjęcie właściwych kroków celem rejestracji przywozu określonego w art. 1. Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

1. Zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, o którym mowa w motywie 8 lit. a) niniejszego rozporządzenia, lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 40 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile nie określono inaczej. Zainteresowane strony mogą również w tym samym 40-dniowym terminie składać na piśmie wnioski o przesłuchanie przez Komisję.

2. Strony dochodzenia, które pragną przedstawić uwagi na temat stosowności wyboru Turcji, która jest przewidziana jako kraj trzeci o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej, muszą przedłożyć swoje uwagi w terminie 10 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Należycie uzasadniony wniosek o traktowanie na zasadach rynkowych lub o indywidualne traktowanie musi wpłynąć do Komisji w terminie 21 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

4. Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited”⁽²⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „Do wglądu zainteresowanych stron”.

⁽²⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1) i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe).

Wszelkie informacje dotyczące sprawy lub wszelkie wnioski o przesłuchanie należy przesyłać na adres:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N105 4/92
1049 Brussels
BELGIUM
Faks: +32 22956505

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Catherine ASHTON
Członek Komisji

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/35/WE

z dnia 23 kwietnia 2009 r.

w sprawie substancji barwiących, które mogą być dodawane do produktów leczniczych

(przekształcenie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 78/25/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących substancji barwiących, które mogą być dodawane do produktów leczniczych⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽⁴⁾. Ponieważ mają być do niej wprowadzone kolejne zmiany, należy ją przerehabilitować w celu zapewnienia jasności.
- (2) Podstawowym celem wszelkich przepisów prawnych dotyczących produktów leczniczych musi być ochrona zdrowia publicznego. Cel ten musi być jednak osiąganym za pomocą środków, które nie będą utrudniały rozwoju branży farmaceutycznej ani handlu produktami leczniczymi we Wspólnocie.
- (3) Dyrektywa 94/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie barwników używanych w środkach spożywczych⁽⁵⁾ ustanowiła wykaz substancji barwiących dopuszczonych do stosowania w środkach spożywczych, ale nadal utrzymują się

rozbieżności między ustawodawstwami państw członkowskich dotyczącymi barwienia produktów leczniczych.

- (4) Wspomniane różnice utrudniają handel produktami leczniczymi we Wspólnocie, jak też handel substancjami barwiącymi, które mogą być dodawane do takich produktów; różnice te mają zatem bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (5) Doświadczenie wykazało, że nie istnieje przyczyna z powodów zdrowotnych, dla której substancje barwiące dopuszczone do stosowania w środkach spożywczych nie powinny zostać dopuszczone do stosowania także w produktach leczniczych. W związku z tym załącznik I do dyrektywy 94/36/WE, jak również załącznik do dyrektywy Komisji 95/45/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiającej szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych⁽⁶⁾ powinny mieć zastosowanie także do produktów leczniczych.
- (6) Jednakże, gdy obowiązuje zakaz stosowania substancji barwiących w środkach spożywczych i produktach leczniczych z powodu ochrony zdrowia publicznego, należy jednak, tak dalece jak jest to możliwe, unikać zakłóceń natury technologicznej i gospodarczej. W tym celu należy ustanowić procedurę ustanawiającą ścisłą współpracę między państwami członkowskimi a Komisją w ramach komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego Dyrektyw w sprawie Usunięcia Barier Technicznych w Handlu w Sektorze Substancji Barwiących, które mogą być dodawane do produktów leczniczych.
- (7) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 162 z 25.6.2008, s. 41.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 września 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 marca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1978, s. 18.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik I, część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 237 z 10.9.1994, s. 13. Dyrektywa uchylona ze skutkiem w przyszłości rozporządzeniem (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 226 z 22.9.1995, s. 1. Dyrektywa uchylona ze skutkiem w przyszłości rozporządzeniem (WE) nr 1333/2008.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- (8) W szczególności Komisja powinna być uprawniona do zmiany określonego okresu stosowania w odniesieniu do produktów leczniczych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (9) Nowe elementy wprowadzone do niniejszej dyrektywy dotyczą wyłącznie procedury komitetowej. Nie wymagają one zatem transpozycji przez państwa członkowskie.
- (10) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I, część B,

PRZYJMĄJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W odniesieniu do barwienia produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania przez ludzi i do użytku weterynaryjnego w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽¹⁾ i art. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽²⁾ państwa członkowskie nie dopuszczają substancji barwiących innych niż objęte załącznikiem I do dyrektywy 94/36/WE.

Artykuł 2

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne w celu zapewnienia, że substancje barwiące objęte załącznikiem I do dyrektywy 94/36/WE spełniają specyfikacje ogólne dla laków aluminiowych barwników oraz szczególne kryteria czystości ustanowione w załączniku do dyrektywy 95/45/WE.

Artykuł 3

Metody analiz potrzebnych w celu sprawdzenia, czy ogólne i szczególne kryteria czystości przyjęte Pierwszą Dyrektywą Komisji 81/712/WE z dnia 28 lipca 1981 r. ustanawiającą wspólnotowe metody analiz w celu kontroli spełnienia kryteriów czystości przez niektóre dodatki stosowane w środkach spożywczych⁽³⁾ zostały spełnione, stosuje się również do celów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

W przypadku, gdy dana substancja barwiąca zostaje skreślona z załącznika I do dyrektywy 94/36/WE, ale pozwolenie na wprowadzanie do obrotu środków spożywczych zawierających taką substancję barwiącą zostaje przez określony czas utrzy-

mane, przepisy te stosuje się również do produktów leczniczych.

Jednakże, Komisja może zmienić ten ograniczony okres stosowania w odniesieniu do produktów leczniczych.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5 ust. 2.

Artykuł 5

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy zawarte w jej art. 8.

Artykuł 6

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Dyrektywa 78/25/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku I, część A zostaje uchylona, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I, część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 23 kwietnia 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

P. NEČAS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽³⁾ Dz.U. L 257 z 10.9.1981, s. 1. Dyrektywa uchylona ze skutkiem w przyszłości rozporządzeniem (WE) nr 1333/2008.

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

**Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian
(określone w art. 7)**

Dyrektywa Rady 78/25/EWG
(Dz.U. L 11 z 14.1.1978, s. 18)

Akt przystąpienia z 1979 r. załącznik I, sekcja X pkt D
(Dz.U. L 291 z 19.11.1979, s. 108)

Dyrektywa Rady 81/464/EWG
(Dz.U. L 183 z 4.7.1981, s. 33)

Akt przystąpienia z 1985 r., załącznik I, sekcja IX pkt C
(Dz.U. L 302 z 15.11.1985, s. 217)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003
(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 36)

Wyłącznie załącznik III pkt 25

CZĘŚĆ B

**Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego
(określonych w art. 7)**

Dyrektywa	Termin przeniesienia
78/25/EWG	15 czerwca 1979 r. ⁽¹⁾
81/464/EWG	30 września 1981 r.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 78/25/EWG: „2. Jednakże do końca czteroletniego okresu, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej dyrektywy, każde państwo członkowskie może pozwolić na wprowadzanie do obrotu na swoim terytorium produktów leczniczych zawierających substancje barwiące, które nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że te substancje barwiące zostały dopuszczone w tym państwie członkowskim przed przyjęciem dyrektywy”.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Dyrektywa 78/25/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 akapit pierwszy	Artykuł 1
Artykuł 1 akapit drugi	—
Artykuły 2 i 3	Artykuły 2 i 3
Artykuł 4 zdanie pierwsze	Artykuł 4 akapit pierwszy
Artykuł 4 zdanie drugie część pierwsza	Artykuł 4 akapit drugi
Artykuł 4 zdanie drugie część druga	Artykuł 4 akapit trzeci
Artykuł 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 i 2	Artykuł 5
Artykuł 6 ust. 3	—
Artykuł 7 ust. 1, 2 i 3	—
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 6
—	Artykuł 7
—	Artykuł 8
Artykuł 8	Artykuł 9
—	Załącznik I
—	Załącznik II

DYREKTYWA KOMISJI 2009/46/WE**z dnia 24 kwietnia 2009 r.****zmieniająca dyrektywę 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żegluga śródlądowej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żegluga śródlądowej i uchylającą dyrektywę Rady 82/714/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1 zdanie pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od chwili przyjęcia dyrektywy 2006/87/WE w grudniu 2006 r. uzgodniono zmiany przepisów dotyczących inspekcji statków na Renie zgodnie z art. 22 Poprawionej konwencji o żegludze na Renie. W związku z tym należy wprowadzić odpowiednie zmiany do dyrektywy 2006/87/WE.
- (2) Należy zapewnić wydawanie wspólnotowego świadectwa statku oraz świadectwa statku zgodnie z przepisami dotyczącymi inspekcji statków na Renie na podstawie wymagań technicznych gwarantujących równoważny poziom bezpieczeństwa.
- (3) Należy włączyć równoważne przepisy w stosunku do przepisów dotyczących inspekcji statków na Renie w zakresie instalacji i kontroli eksploatacji silników wchodzących w zakres dyrektywy 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojednych nieporuszających się po drogach ⁽²⁾.
- (4) W celu uniknięcia przypadków zakłócenia konkurencji, jak również różnego poziomu bezpieczeństwa, zmiany w dyrektywie 2006/87/WE powinny być wprowadzone tak szybko, jak tylko to możliwe.

- (5) Środki określone w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 7 dyrektywy Rady 91/672/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania krajowych patentów żeglarskich uprawniających do przewozu rzeczy i osób żeglugą śródlądową ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 2006/87/WE zapis w rozdziale 3 dotyczący Republiki Włoskiej otrzymuje brzmienie:

*„Republika Włoska**Wszystkie krajowe żeglowne drogi wodne”.***Artykuł 2**

W załączniku II do dyrektywy 2006/87/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

W załączniku V do dyrektywy 2006/87/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Państwa członkowskie posiadające śródlądowe drogi wodne, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2006/87/WE, wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 389 z 30.12.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 29.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich, które posiadają śródlądowe drogi wodne, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2006/87/WE.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. W spisie treści wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł ROZDZIAŁU 8a otrzymuje brzmienie:

„EMISJA ZANIECZYSZCZEŃ GAZOWYCH I PYŁOWYCH Z SILNIKÓW WYSOKOPRĘŻNYCH”;

b) po tytule rozdziału 8a dodaje się następujące artykuły dotyczące rozdziału 8a:

„Artykuł 8a.01 – Definicje

Artykuł 8a.02 – Przepisy ogólne

Artykuł 8a.03 – Uznane homologacje typu

Artykuł 8a.04 – Kontrola instalacyjna oraz kontrole okresowe i specjalne

Artykuł 8a.05 – Służby techniczne”;

c) tytuł art. 10.03a otrzymuje brzmienie:

„Systemy gaśnicze zainstalowane na stałe w celu zabezpieczenia pomieszczeń dla załogi, sterówek i pomieszczeń dla pasażerów”;

d) tytuł art. 10.03b otrzymuje brzmienie:

„Systemy gaśnicze zainstalowane na stałe w celu zabezpieczenia maszynowni, kotłowni i pompowni”;

e) po art. 24.07 dodaje się tytuł w brzmieniu:

„Artykuł 24.08 – Przepisy przejściowe do art. 2.18”;

f) po art. 24a.04 dodaje się tytuł w brzmieniu:

„Artykuł 24a.05 – Przepisy przejściowe do art. 2.18”;

g) po dodatku II dodaje się następujące dodatki:

„DODATEK III – WZÓR JEDNOLITEGO EUROPEJSKIEGO NUMERU IDENTYFIKACYJNEGO
STATKU

DODATEK IV – DANE IDENTYFIKACYJNE STATKU

DODATEK V – PROTOKÓŁ PARAMETRÓW SILNIKA”.

2. W art. 1.01 wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 52 otrzymuje brzmienie:

„52. »miejsca zbiórki«: specjalnie chronione miejsca na statku, w których zbierają się ludzie w razie niebezpieczeństwa;”;

b) punkt 76 otrzymuje brzmienie:

„76. »zanurzenie (T)«: pionowa odległość w m od najniższego punktu kadłuba bez stępki lub innych elementów mocujących do poziomu maksymalnego zanurzenia;”;

c) po pkt 76 dodaje się pkt 76a w brzmieniu:

„76a. »całkowite zanurzenie (T_{0A})«: pionowa odległość w m od najniższego punktu kadłuba wraz ze stępką lub innymi elementami mocującymi do poziomu maksymalnego zanurzenia;”;

d) po pkt 97 dodaje się pkt 97a i 97b w brzmieniu:

„97a. »światła nawigacyjne«: układ świateł nawigacyjnych identyfikujących jednostkę;”.

„97b. »sygnały świetlne«: układ świateł towarzyszących sygnałom wizualnym lub dźwiękowym;”.

3. Artykuł 2.07 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściciel jednostki lub jego pełnomocnik powiadamia właściwy organ o wszelkich zmianach nazwy lub właściciela jednostki, wszelkich ponownych pomiarach, a także o każdej zmianie rejestracji lub portu macierzystego, przedkładając przy tym temu organowi świadectwo wspólnotowe celem wprowadzenia zmiany.”.

4. W art. 7.04 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wyświetlane muszą być kierunek siły posuwu przenoszony z napędu na statek oraz prędkość obrotowa śrub lub serwowatorów.”;

b) w ust. 9 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Należy przy tym przestrzegać odpowiednio wymogów określonych w ust. 1–8 oraz uwzględnić szczególne właściwości i wybrane ułożenie wymienionych wyżej systemów sterowniczych i napędowych. Analogicznie do ust. 2 każdy system jest sterowany za pomocą dźwigni, która porusza się po łuku koła w płaszczyźnie pionowej, prawie równoległej do kierunku posuwu systemu. Z położenia dźwigni jednoznacznie wynika kierunek działającego na statek posuwu.”.

Jeśli układy typu ster-śruba lub pędnik cykloidalny nie są sterowane za pomocą dźwigni, komisja inspekcyjna może dopuścić odstępstwa od ust. 2. Odstępstwa te należy podać w polu 52 świadectwa wspólnotowego.”.

5. Po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 8a

EMISJA ZANIECZYSZCZEŃ GAZOWYCH I PYŁOWYCH Z SILNIKÓW WYSOKOPRĘŻNYCH

Artykuł 8a.01

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

1) »silnik« oznacza silnik pracujący na zasadzie zapłonu samoczynnego (silnik wysokoprężny);

1a) »silnik napędowy« oznacza silnik do napędu statku pływającego po śródlądowych drogach wodnych, zgodnie z definicją w art. 2 dyrektywy 97/68/WE (1);

1b) »silnik pomocniczy« oznacza silnik do innych zastosowań niż napęd jednostki;

1c) »silnik zamienny« oznacza używany silnik, po kapitalnym remoncie, który ma zastąpić aktualnie używany silnik, o takiej samej konstrukcji (silnik rzędowy lub silnik widlasty) jak wymieniany silnik, o tej samej liczbie cylindrów oraz mocy i prędkości nieróżniących się o więcej niż 10 % od mocy i prędkości wymienianego silnika;

- 2) »homologacja typu« oznacza procedurę, określoną w art. 2 tiret drugie dyrektywy 97/68/WE z późniejszymi zmianami, na mocy której państwa członkowskie stwierdzają, że typ silnika lub rodzina silników, w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silnika(ów), spełnia odpowiednie wymagania techniczne;
- 3) »kontrola instalacyjna« oznacza procedurę, na mocy której właściwy organ upewnia się, że nawet w przypadku gdy silnik zamontowany na jednostce został po wydaniu homologacji typu zmodyfikowany lub przystosowany w zakresie emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, nadal spełnia on wymagania techniczne niniejszego rozdziału;
- 4) »kontrola okresowa« oznacza procedurę, na mocy której właściwy organ upewnia się, że nawet w przypadku gdy silnik jednostki został po kontroli instalacyjnej zmodyfikowany lub przystosowany w zakresie emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, nadal spełnia on wymagania techniczne niniejszego rozdziału;
- 5) »kontrola specjalna« oznacza procedurę, na mocy której właściwy organ upewnia się, że po każdej istotnej modyfikacji silnika jednostki w zakresie emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych nadal spełnia on wymagania techniczne niniejszego rozdziału;
- 6) (skreślony);
- 7) »rodzina silników« oznacza grupę silników wydzieloną przez producenta, co do których, ze względu na ich konstrukcję, oczekuje się podobnej charakterystyki emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, zgodnie z art. 2 tiret czwarte dyrektywy 97/68/WE z późniejszymi zmianami, i które spełniają wymagania określone w art. 8a.03;
- 8) (skreślony);
- 9) (skreślony);
- 10) (skreślony);
- 11) »producent«, zgodnie z art. 2 dyrektywy 97/68/WE z późniejszymi zmianami, oznacza osobę lub organ odpowiedzialne przed organem udzielającym homologacji typu za wszystkie aspekty procesu homologacji typu i za zapewnienie zgodności produkcji. Nie jest istotne, czy osoba lub organ są bezpośrednio zaangażowane we wszystkie etapy budowy silnika;
- 12) (skreślony);
- 13) (skreślony);
- 14) (skreślony);
- 15) (skreślony);
- 16) »protokół parametrów silnika« oznacza dokument zgodny z załącznikiem V, w którym prawidłowo zapisano wszystkie parametry, wraz ze zmianami, silnika, łącznie z jego częściami i ustawieniami, mające wpływ na poziom emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych;
- 17) »instrukcje producenta silnika dotyczące monitorowania części i parametrów silnika istotnych w zakresie emisji spalin« oznaczają dokument wydany na potrzeby przeprowadzenia kontroli instalacyjnej oraz kontroli okresowych i specjalnych.

Artykuł 8a.02

Przepisy ogólne

1. Nie naruszając wymagań dyrektywy 97/68/WE, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do wszystkich silników o mocy znamionowej powyżej 19 kW zainstalowanych na statkach żeglugi śródlądowej lub w urządzeniach znajdujących się na pokładzie takiego statku.

2. Silniki te spełniają wymagania dyrektywy 97/68/WE.
3. Zgodność z wartościami granicznymi emisji spalin dla danego etapu określa się na podstawie homologacji typu zgodnie z art. 8a.03.
4. Kontrole instalacyjne:
 - a) Po zamontowaniu silnika na pokładzie, lecz przed jego oddaniem do eksploatacji, przeprowadza się kontrolę instalacyjną. Kontrola ta, która stanowi część inspekcji początkowej statku lub inspekcji specjalnej związanej z zainstalowaniem przedmiotowego silnika, skutkuje zarejestrowaniem silnika w świadectwie wspólnotowym, które ma być wydane po raz pierwszy, lub zmianą istniejącego świadectwa wspólnotowego.
 - b) Komisja inspekcyjna może odstąpić od kontroli instalacyjnej zgodnie z lit. a), jeśli silnik o mocy znamionowej P_N poniżej 130 kW jest wymieniany na silnik objęty tą samą homologacją typu. Jako warunek wstępny właściciel statku lub jego pełnomocnik muszą zawiadomić komisję inspekcyjną o wymianie silnika i przedłożyć kopię dokumentu homologacji typu oraz podać numer identyfikacyjny nowo zamontowanego silnika. Komisja inspekcyjna dokonuje odpowiednich zmian w świadectwie wspólnotowym (zob. pole 52).
5. Kontrole okresowe silnika przeprowadza się w ramach inspekcji okresowej zgodnie z art. 2.09.
6. Po każdej istotnej modyfikacji silnika, która może mieć wpływ na emisję zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silnika, bezwzględnie należy przeprowadzić kontrolę specjalną.
- 6a. Wyniki kontroli, o których mowa w art. 8a.02 ust. 4–6, zapisuje się w protokole parametrów silnika.
7. Komisja inspekcyjna podaje w świadectwie wspólnotowym, w polu 52, numery homologacji typu i numery identyfikacyjne wszystkich silników, które są zamontowane na pokładzie statku i które podlegają wymaganiom niniejszego rozdziału. W przypadku silników objętych art. 9 ust. 4 lit. a) dyrektywy 97/68/WE wystarczy numer identyfikacyjny.
8. W celu wykonania zadań wynikających z niniejszego rozdziału właściwy organ może zatrudnić służby techniczne.

Artykuł 8a.03

Uznane homologacje typu

1. Uznaje się poniższe homologacje typu, pod warunkiem że zastosowanie silnika objęte jest odpowiednią homologacją typu:
 - a) homologacje typu zgodnie z dyrektywą 97/68/WE;
 - b) homologacje typu, które zgodnie z dyrektywą 97/68/WE (?) uznaje się za równoważne.
2. Dla każdego silnika z homologacją typu na pokładzie muszą znajdować się następujące dokumenty lub ich kopie:
 - a) dokument homologacji typu;
 - b) instrukcje producenta silnika dotyczące monitorowania części i parametrów silnika istotnych w zakresie emisji spalin;
 - c) protokół parametrów silnika.

Artykuł 8a.04

Kontrola instalacyjna oraz kontrole okresowe i specjalne

1. W trakcie kontroli instalacyjnej zgodnie z art. 8a.02 ust. 4 oraz w trakcie kontroli okresowych zgodnie z art. 8a.02 ust. 5 i kontroli specjalnych zgodnie z art. 8a.02 ust. 6, właściwy organ sprawdza aktualny stan silnika w zakresie części, regulacji i parametrów podanych w instrukcjach zgodnie z art. 8a.01 ust. 17.

Jeśli organ ten stwierdzi niezgodność silnika z homologowanym typem silnika lub homologowaną rodziną silników, może:

- a) zażądać
 - aa) podjęcia działań mających na celu przywrócenie zgodności;
 - bb) odpowiednich zmian w dokumencie homologacji typu; lub
- b) zlecić przeprowadzenie pomiarów rzeczywistej emisji.

W przypadku nieprzywrócenia zgodności silnika lub wobec braku odpowiednich zmian w dokumencie homologacji typu, lub w przypadku gdy pomiary wskazują brak zgodności z wartościami granicznymi emisji, właściwy organ odmawia wydania świadectwa wspólnotowego lub cofa wszelkie świadectwo wspólnotowe wydane wcześniej.

2. W przypadku silników z systemami obróbki gazów spalinowych, w ramach kontroli instalacyjnej oraz kontroli okresowych lub specjalnych przeprowadza się badania w celu ustalenia, czy systemy te działają prawidłowo.
3. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się na podstawie instrukcji producenta silnika dotyczących monitorowania części i parametrów silnika istotnych w zakresie emisji spalin. Instrukcje, które opracowuje producent, a właściwy organ zatwierdza, określają istotne ze względu na emisję spalin części, a także regulacje i parametry, na podstawie których można ocenić ciągłą zgodność z wartościami granicznymi emisji spalin. Instrukcja zawiera przynajmniej następujące dane:
 - a) typ silnika oraz, w razie konieczności, rodzinę silników wraz z podaną mocą znamionową i prędkością znamionową;
 - b) wykaz części i parametrów silnika istotnych ze względu na emisję spalin;
 - c) jednoznaczne cechy pozwalające zidentyfikować dopuszczone części, które są istotne ze względu na emisję spalin (np. numery umieszczone na częściach);
 - d) parametry silnika istotne ze względu na emisję spalin, takie jak zakresy ustawień dla wtrysku, dopuszczalna temperatura wody chłodzącej, maksymalne ciśnienie wsteczne spalin itp.

W przypadku silników wyposażonych w systemy obróbki gazów spalinowych instrukcja zawiera także procedury pozwalające sprawdzić, czy systemy obróbki gazów spalinowych działają prawidłowo.

4. Instalacja silników na jednostce zgodna jest z ograniczeniami podanymi w zakresie homologacji typu. Ponadto wlot pod ciśnieniem oraz ciśnienie wsteczne spalin nie przekraczają wartości podanych dla homologowanego silnika.
5. Jeśli silniki zainstalowane na pokładzie należą do rodziny silników, nie można dokonywać żadnych regulacji lub modyfikacji, które mogłyby niekorzystnie wpłynąć na emisję spalin i zanieczyszczeń lub które wykraczają poza przewidziany zakres regulacji.

6. Jeśli konieczne jest dokonanie regulacji lub modyfikacji silnika po jego homologacji, powinny one zostać dokładnie zarejestrowane w protokole parametrów silnika.
7. Jeśli kontrole instalacyjne i okresowe wskazują, że silniki zainstalowane na pokładzie, w odniesieniu do ich parametrów, części i zmiennych cech, odpowiadają specyfikacji podanej w instrukcjach zgodnie z art. 8a.01 ust. 17, można uznać, że emisja spalin i zanieczyszczeń z silników także spełnia podstawowe wartości graniczne.
8. Jeśli silnik uzyskał homologację typu, właściwy organ może, według własnego uznania, ograniczyć kontrolę instalacyjną lub kontrolę okresową zgodnie z niniejszymi przepisami. Przeprowadza się jednak pełną kontrolę w odniesieniu do przynajmniej jednego cylindra lub jednego silnika z rodziny silników i można ją ograniczyć jedynie w przypadku, gdy istnieją powody, by sądzić, że wszystkie pozostałe cylindry lub silniki zachowują się podobnie do badanego cylindra lub silnika.

Artykuł 8a.05

Służby techniczne

1. Służby techniczne spełniają europejską normę w zakresie ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących (EN ISO/IEC 17025:2000), z uwzględnieniem następujących warunków:
 - a) producenci silników nie mogą być uznani za służby techniczne;
 - b) do celów niniejszego rozdziału służba techniczna może, za zgodą właściwego organu, korzystać z urządzeń poza własnym laboratorium badawczym;
 - c) na wniosek właściwego organu służby techniczne wykazują, iż są uprawnione do wykonywania na terytorium Unii Europejskiej działalności opisanej w niniejszym ustępie;
 - d) służby krajów trzecich mogą zostać notyfikowane jako uznane służby techniczne jedynie w ramach umowy dwustronnej lub wielostronnej między Unią Europejską a danym krajem trzecim.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy służb technicznych, które, wraz z ich krajowym właściwym organem, odpowiadają za stosowanie przepisów niniejszego rozdziału. Komisja przekazuje te informacje państwom członkowskim.

(¹) Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1.

(²) Alternatywne homologacje typu uznane zgodnie z dyrektywą 97/68/WE podano w załączniku XII pkt 2 dyrektywy 97/68/WE.”.

6. Tytuł art. 10.03a otrzymuje brzmienie:

„Systemy gaśnicze zainstalowane na stałe w celu zabezpieczenia pomieszczeń dla załogi, sterówek i pomieszczeń dla pasażerów”.

7. Tytuł art. 10.03b otrzymuje brzmienie:

„Systemy gaśnicze zainstalowane na stałe w celu zabezpieczenia maszynowni, kotłowni i pompowni”

8. Artykuł 15.06 ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) muszą posiadać wolną szerokość co najmniej 0,80 m. Jeśli prowadzą do pomieszczeń przeznaczonych dla więcej niż 80 pasażerów, muszą spełniać wymagania podane w ust. 3 lit. d) i e) w zakresie szerokości wyjść prowadzących do korytarzy łączących.”.

9. W art. 15.06 ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) jeśli w pomieszczeniu przeznaczonym na miejsce zbiórki znajdują się mocowane na stałe miejsca do siedzenia, liczby osób, dla których są one przeznaczone, można nie uwzględniać podczas obliczania łącznej powierzchni miejsc zbiórki zgodnie z lit. a). Jednak liczba osób, dla których uwzględniono mocowane na stałe miejsca do siedzenia w określonym pomieszczeniu, nie może przewyższać liczby osób, dla których przeznaczone jest miejsce zbiórki w tym pomieszczeniu;”;

b) litera f) otrzymuje brzmienie:

„f) sprzęt ratowniczy musi być łatwo dostępny ze stref ewakuacji;”;

c) litera g) otrzymuje brzmienie:

„g) bezpieczna ewakuacja ludzi ze stref ewakuacji musi być możliwa z obu stron statku;”;

d) litera h) otrzymuje brzmienie:

„h) miejsca zbiórek muszą być usytuowane powyżej linii granicznej;”;

e) litera i) otrzymuje brzmienie:

„i) miejsca zbiórek i ewakuacji muszą być wskazane w planie bezpieczeństwa i oznaczone na pokładzie statku;”;

f) litera j) otrzymuje brzmienie:

„j) przepisy lit. d) i e) odnoszą się również do wolnych pokładów, na których wyznaczono miejsca zbiórki;”;

g) litera l) otrzymuje brzmienie:

„l) jednak we wszystkich przypadkach, w których dokonano zmniejszenia zgodnie z lit. e), j) i k), łączna powierzchnia, o której mowa w lit. a), musi być wystarczająca dla co najmniej 50 % największej dopuszczalnej liczby pasażerów.”.

10. Artykuł 15.08 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Musi być dostępny system pomp zęzowych z zainstalowanym na stałe orurowaniem.”.

11. W tabeli w art. 24.02 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycja odnosząca się do art. 7.02 ust. 5 staje się pozycją odnoszącą się do art. 7.02 ust. 6;

b) po pozycji odnoszącej się do art. 7.04 ust. 2 dodaje się pozycje w brzmieniu:

„ust. 3	Wyświetlacz	Jeśli brak jest jednoosobowego stanowiska radarowego: N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2010 r.
ust. 9 zdanie trzecie	Obsługa dźwigni	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2010 r.
zdanie czwarte	Wyraźne wskazanie kierunku posuwu	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2010 r.”;

c) pozycja odnosząca się do art. 8.02 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„ust. 4	Ekranowanie złączy rur	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2025 r.”;
---------	------------------------	--

d) po pozycji odnoszącej się do art. 8.02 ust. 4 dodaje się pozycje w brzmieniu:

„ust. 5	System rur płaszczowych	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2025 r.
ust. 6	Izolacja części maszyn	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego”;

e) pozycja odnosząca się do art. 8.05 ust. 9 zdanie pierwsze staje się pozycją odnoszącą się do art. 8.05 ust. 9 zdanie drugie;

f) po pozycji odnoszącej się do art. 8.05 ust. 13 dodaje się pozycje w brzmieniu:

„8.06	Zbiorniki olejów smarowych, rury i osprzęt	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2045 r.
8.07	Zbiorniki olejów używanych w systemach przenoszenia napędu, systemach sterowania i napędu oraz systemach grzewczych, rury i osprzęt	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2045 r.”;

g) pozycja odnosząca się do rozdziału 8a otrzymuje brzmienie:

	„ROZDZIAŁ 8a	
8a.02 ust. 2 i 3	Zgodność z wymaganiami/wartościami granicznymi emisji gazów	<p>Przepisów nie stosuje się do</p> <p>a) silników zainstalowanych przed 1.1.2003 r.; oraz</p> <p>b) silników zamiennych, które do 31.12.2011 r. są zainstalowane na pokładzie jednostek eksploatowanych na dzień 1.1.2002 r.</p> <p>Dla silników zainstalowanych</p> <p>a) w jednostkach pomiędzy 1.1.2003 r. a 1.7.2007 r. stosuje się wartości graniczne spalin, zgodnie z załącznikiem XIV do dyrektywy 97/68/WE;</p> <p>b) w jednostkach lub urządzeniach pokładowych po 30.6.2007 r. stosuje się wartości graniczne spalin, zgodnie z załącznikiem XV do dyrektywy 97/68/WE</p> <p>Wymagania dla kategorii:</p> <p>aa) V dla silników spalinowych i silników pomocniczych powyżej 560 kW; oraz</p> <p>bb) D, E, F, G, H, I, J, K dla silników pomocniczych w rozumieniu dyrektywy 97/68/WE stosuje się jako równoważne”;</p>

h) pozycja odnosząca się do art. 9.15 ust. 9 staje się pozycją odnoszącą się do art. 9.15 ust. 10;

i) po tytule „ROZDZIAŁ 15” dodaje się pozycję w brzmieniu:

„15.01 ust. 1 lit. c)	Niestosowanie art. 8.08 ust. 2 zdanie drugie	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2007 r.”;
-----------------------	--	--

j) pozycja odnosząca się do art. 15.01 ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„lit. d)	Niestosowanie art. 9.14 ust. 3 zdanie drugie przy napięciu znamionowym powyżej 50 V	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2010 r.”.
----------	---	--

12. W tabeli w art. 24.06 ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) po pozycji odnoszącej się do art. 7.02 ust. 2 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„7.04(3)	Wyświetlacz	Jeśli brak jest jednoosobowego stanowiska radarowego: N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2010 r.	1.4.2007
ust. 9 zdanie trzecie	Obsługa dźwigni	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2010 r.	1.4.2007
zdanie czwarte	Zakaz podawania kierunku strumienia	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2010 r.	1.4.2007”;

b) pozycja odnosząca się do art. 8.02 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„8.02 ust. 4	Ekranowanie złączy rur	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 2025 r.	1.4.2007”;
--------------	------------------------	--	------------

c) po pozycji odnoszącej się do art. 8.02 ust. 4 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„ust. 5	System rur płaszczowych	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2025 r.	1.4.2007
ust. 6	Izolacja części maszyn	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1.1.2025 r.	1.4.2003”;

d) pozycja odnosząca się do art. 8.05 ust. 9 zdanie pierwsze staje się pozycją odnoszącą się do art. 8.05 ust. 9 zdanie drugie;

13. Po art. 24.07 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24.08

Przepisy przejściowe do artykułu 2.18

Wydając świadectwo wspólnotowe dla jednostki, która posiadała po dniu 31 marca 2007 r. ważne świadectwo statku zgodne z przepisami dotyczącymi inspekcji statków na Renie, należy posłużyć się przyznanym już jednolitym europejskim numerem identyfikacyjnym statku, w razie konieczności uzupełnionym na początku o cyfrę »0«.

14. W tabeli w art. 24a.02 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pozycja odnosząca się do art. 7.02 ust. 5 staje się pozycją odnoszącą się do art. 7.02 ust. 6;
- b) po pozycji odnoszącej się do art. 7.04 ust. 2 dodaje się pozycje w brzmieniu:

„ust. 3	Wyświetlacz	Jeśli brak jest jednoosobowego stanowiska radarowego: N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 30 grudnia 2024 r.
ust. 9 zdanie trzecie	Obsługa dźwigni	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 30 grudnia 2024 r.
zdanie czwarte	Zakaz podawania kierunku strumienia	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 30 grudnia 2024 r.”;

- c) po pozycji odnoszącej się do art. 8.02 ust. 1 pozycja

„ust. 4	Izolacja części maszyn	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego”
---------	------------------------	--

zastąpiona zostaje pozycjami:

„ust. 4	Ekranowanie złączy rur	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 30 grudnia 2024 r.
ust. 5	System rur płaszczowych	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 30 grudnia 2024 r.
ust. 6	Izolacja części maszyn	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego”;

- d) pozycja odnosząca się do art. 8.05 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„ust. 7 akapit pierwszy	Zawór szybkiego odcinania paliwa w zbiorniku, który można uruchamiać z pokładu, nawet w przypadku gdy przedmiotowe pomieszczenia są zamknięte	N.Z.P., najpóźniej do wystawienia lub odnowienia świadectwa wspólnotowego po 1 stycznia 2029 r.”;
-------------------------	---	---

- e) pozycja odnosząca się do art. 8.05 ust. 9 zdanie pierwsze staje się pozycją odnoszącą się do art. 8.05 ust. 9 zdanie drugie;

f) po pozycji odnoszącej się do art. 8.10 ust. 3 dodaje się pozycję odnoszącą się do rozdziału 8a w brzmieniu:

	„ROZDZIAŁ 8a	
		<p>Przepisów nie stosuje się do</p> <p>a) silników spalinowych i silników pomocniczych o mocy znamionowej powyżej 560 kW następujących kategorii zgodnie z dodatkiem I sekcja 4.1.2.4 dyrektywy 97/68/WE:</p> <p>aa) V1:1 do V1:3, które do dnia 31 grudnia 2006 r.;</p> <p>bb) V1: 4 i V2:1 do V2:5, które do dnia 31 grudnia 2008 r.;</p> <p>zostały zainstalowane w jednostkach lub w urządzeniach pokładowych;</p> <p>b) silników pomocniczych o mocy znamionowej do 560 kW i zmiennej prędkości następujących kategorii zgodnie z art. 9.4a dyrektywy 97/68/WE:</p> <p>aa) H, które do dnia 31 grudnia 2005 r.;</p> <p>bb) I i K, które do dnia 31 grudnia 2006 r.;</p> <p>cc) J, które do dnia 31 grudnia 2007 r.;</p> <p>zostały zainstalowane w jednostkach lub w urządzeniach pokładowych;</p> <p>c) silników pomocniczych o mocy znamionowej do 560 kW i stałej prędkości następujących kategorii zgodnie z art. 9.4a dyrektywy 97/68/WE:</p> <p>aa) D, E, F i G, które do dnia 31 grudnia 2006 r. (*);</p> <p>bb) H, I i K, które do dnia 31 grudnia 2010 r.;</p> <p>cc) J, które do dnia 31 grudnia 2011 r.;</p> <p>zostały zainstalowane w jednostkach lub w urządzeniach pokładowych;</p> <p>d) silników, które odpowiadają wartościom granicznym określonym w załączniku XIV do dyrektywy 97/68/WE i które do dnia 30 czerwca 2007 r., zostały zainstalowane w jednostkach lub w urządzeniach pokładowych;</p> <p>e) silników zamiennych, które do dnia 31 grudnia 2011 r. zostały zainstalowane w jednostkach lub w urządzeniach pokładowych w celu wymiany silnika, do którego nie stosuje się przepisów zgodnie z lit. a) do d).</p> <p>Terminy podane w lit. a), b), c) i d) zostają odroczone o dwa lata w odniesieniu do silników z datą produkcji poprzedzającą podane terminy.</p>

(*) Zgodnie z załącznikiem I, sekcja 1 A pkt (ii) dyrektywy 2004/26/WE zmieniającej dyrektywę 97/68/WE, ograniczenia dla tych pomocniczych silników o stałej prędkości obowiązują dopiero od tego dnia.”

15. Po art. 24a.04 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24a.05

Przepisy przejściowe do artykułu 2.18

Artykuł 24.08 ma zastosowanie z odpowiednimi zmianami.”

16. W dodatku II instrukcja administracyjna nr 23 otrzymuje brzmienie:

„Instrukcja administracyjna nr 23

Zastosowanie silnika objęte odpowiednią homologacją typu

(artykuł 8a.03 ust. 1 załącznika II)

1. Wprowadzenie

Uznaje się na podstawie art. 8a.03 ust. 1 homologacje typu zgodnie z dyrektywą 97/68/WE oraz homologacje typu, które zgodnie z dyrektywą 97/68/WE uznawane są za równoważne, pod warunkiem że zastosowanie silnika objęte jest odpowiednią homologacją typu.

Silniki na pokładzie statków żeglugi śródlądowej mogą mieć więcej niż jedno zastosowanie.

Sekcja 2 niniejszej instrukcji administracyjnej wyjaśnia, kiedy zastosowanie silnika może zostać uznane za objęte odpowiednią homologacją typu. W sekcji 3 podano wyjaśnienie dotyczące kwestii, jak traktować silniki, które w trakcie eksploatacji na pokładzie muszą być użyte do więcej niż jednego zastosowania.

2. Odpowiednia homologacja typu

Zastosowania silnika uznaje się za objęte odpowiednią homologacją typu, jeśli silnik uzyskał homologację typu na podstawie poniższej tabeli. Kategorie silnika, poziomy wartości granicznych oraz cykle kontroli podano zgodnie z oznaczeniami numerycznymi homologacji typu.

Zastosowanie silnika		Podstawa prawna	Kategoria silnika	Poziom wartości granicznych	Kontrola	
					wymóg	cykl ISO 8178
Silniki napędowe wraz z charakterystyką śruby	I	Dyrektywa 97/68/WE	V	IIIA	C ⁽¹⁾	E3
		RVIR	—	I, II ⁽²⁾	—	E3
Silniki głównego napędu o stałej prędkości obrotowej (obejmujące instalacje z napędem dieselektrycznym oraz ze śrubami napędowymi o zmiennym skoku)	II	Dyrektywa 97/68/WE	V	IIIA	C ⁽¹⁾	E2
		RVIR	—	I, II ⁽²⁾	—	E2
Silniki pomocnicze o	prędkości stałej	Dyrektywa 97/68/WE	D, E, F,G	II	B	D2
			H, I, J, K	IIIA		
			V ⁽³⁾			
	RVIR	—	I, II ⁽²⁾	—	D2	
	prędkości zmiennej i zmiennym obciążeniu	IV	Dyrektywa 97/68/WE	D,E,F,G	II	A
H, I, J, K				IIIA		
V ⁽³⁾						
L, M, N, P				IIIB		
Q, R				IV		
RVIR	—	I, II ⁽²⁾	—	C1		

⁽¹⁾ Zastosowanie »napęd jednostki wraz z charakterystyką śruby« lub »napęd jednostki o prędkości stałej« powinno być podane w dokumencie homologacji typu.

⁽²⁾ Poziom II wartości granicznych określony w RVIR stosuje się, począwszy od dnia 1 lipca 2007 r.

⁽³⁾ Dotyczy tylko silników o mocy znamionowej powyżej 560 kW.

3. Specjalne zastosowania silników

3.1. Silniki, które w trakcie eksploatacji na pokładzie muszą być użyte do więcej niż jednego zastosowania, traktuje się w następujący sposób:

- a) silniki pomocnicze napędzające układy lub urządzenia napędowe, które, zgodnie z tabelą w sekcji 2, mają być użyte do zastosowań III lub IV, muszą uzyskać homologację typu dla każdego odpowiedniego zastosowania wymienionego w tabeli;
- b) silniki napędu głównego napędzające dodatkowe układy lub urządzenia napędowe muszą uzyskać tylko homologację typu niezbędną dla odpowiedniego typu głównego napędu zgodnie z tabelą w sekcji 2, o ile głównym zastosowaniem silnika jest napęd jednostki. Jeśli czas potrzebny tylko dla zastosowania pomocniczego przekracza 30 %, silnik musi uzyskać, oprócz homologacji typu dla głównego zastosowania napędowego, dodatkową homologację typu dla zastosowania pomocniczego.

3.2. Silniki napędzające ster strumieniowy dziobowy, bezpośrednio lub za pomocą generatora przy:

- a) zmiennej prędkości silnika i zmiennym obciążeniu, mogą być użyte do zastosowań I lub IV zgodnie z tabelą w sekcji 2;
- b) stałej prędkości silnika, mogą być użyte do zastosowań II lub III zgodnie z tabelą w sekcji 2.

3.3. Instaluje się silniki o mocy dopuszczonej na podstawie homologacji typu i podanej na silniku w formie identyfikacji typu. Jeśli silniki takie mają napędzać układy lub urządzenia napędowe o mniejszym poborze energii, moc można zmniejszyć jedynie działaniami zewnętrznymi w stosunku do silnika w celu uzyskania poziomu mocy niezbędnego dla danego zastosowania.”.

17. Dodaje się dodatek V w brzmieniu:

„Dodatek V

Protokół parametrów silnika

0. Informacje ogólne

0.1 Dane silnika

0.1.1 Marka:

0.1.2 Oznaczenie producenta:

0.1.3 Numer homologacji typu:

0.1.4 Numer identyfikacyjny silnika:

.....

0.2 Dokumentacja

Parametry silnika należy skontrolować i udokumentować wyniki tych kontroli. Dokumentacja powinna składać się z odrębnych arkuszy, osobno ponumerowanych, podpisanych przez kontrolera, i musi zostać dołączona do protokołu.

0.3 Kontrola

Kontrolę należy przeprowadzić na podstawie instrukcji producenta silnika dotyczących monitorowania części i parametrów silnika istotnych w zakresie emisji spalin. W odpowiednio uzasadnionych przypadkach kontrolerzy mogą, według własnego uznania, zrezygnować z kontroli określonych parametrów silnika.

0.4 Niniejszy protokół parametrów silnika, obejmujący załączone odczyty, składa się w sumie z ... (*) stron.

1. Parametry silnika

Niniejszym zaświadcza się, że silnik poddany kontroli nie różni się nadmiernie od ustalonych parametrów.

1.1 Kontrola instalacyjna

Nazwa i adres placówki kontrolującej:

.....

.....

Nazwisko kontrolera:

Miejscowość i data:

Podpis:

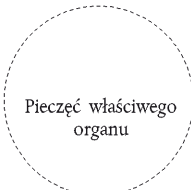
Kontrola uznana przez właściwy organ:

.....

.....

Miejscowość i data:

Podpis:

(*) Wypełnia kontroler.

1.2 Kontrola okresowa Kontrola specjalna

Nazwa i adres placówki kontrolującej:

.....

Nazwisko kontrolera:

Miejscowość i data:

Podpis:

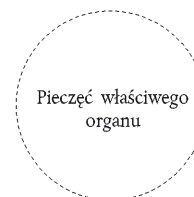
Kontrola uznana przez właściwy organ:

.....

.....

Miejscowość i data:

Podpis:

1.2 Kontrola okresowa Kontrola specjalna

Nazwa i adres placówki kontrolującej:

.....

Nazwisko kontrolera:

Miejscowość i data:

Podpis:

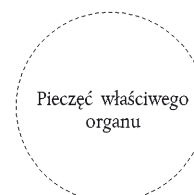
Kontrola uznana przez właściwy organ:

.....

.....

Miejscowość i data:

Podpis:

1.2 Kontrola okresowa Kontrola specjalna

Nazwa i adres placówki kontrolującej:

.....

Nazwisko kontrolera:

Miejscowość i data:

Podpis:

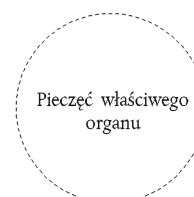
Kontrola uznana przez właściwy organ:

.....

.....

Miejscowość i data:

Podpis:

ZAŁĄCZNIK DO PROTOKOŁU PARAMETRÓW SILNIKA

Nazwa jednostki:

Europejski numer identyfikacyjny statku:

 Kontrola instalacyjna Kontrola okresowa Kontrola specjalna

Producent: Typ silnika:
 (Znak fabryczny/znak towarowy/nazwa handlowa producenta) (Rodzina silników/nazwa producenta)

Moc znamionowa (kW) Prędkość znamionowa [1/min]: Liczba cylindrów

Zastosowanie, do jakiego przeznaczony jest silnik
 (Napęd główny jednostki/napęd generatora/przedni napęd strumieniowy/silnik pomocniczy itp.)

Numer homologacji typu Rok budowy silnika

Numer identyfikacyjny silnika Miejsce montażu
 (Numer seryjny/jednolity numer identyfikacyjny)

Silnik i części silnika istotne w zakresie emisji spalin zostały określone na podstawie danych z tabliczki znamionowej.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie instrukcji producenta silnika dotyczących monitorowania części i parametrów silnika istotnych w zakresie emisji spalin.

A) KONTROLOWANE CZĘŚCI

Dodatkowe części istotne w zakresie emisji spalin i wymienione w *Instrukcjach producenta silnika dotyczących monitorowania części i parametrów silnika istotnych w zakresie emisji spalin* powinny zostać wpisane w tabeli.

Część	Zapisany numer części	Zgodność
Wał rozrządu/tłok		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy
Zawór wtryskowy		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy
Zestaw danych/numer oprogramowania		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy
Pompa wtryskowa		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy
Głowica cylindra		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy
Turbosprężarka		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy
Chłodnica powietrza doładowującego		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy
		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy
		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy
		☐ Tak ☐ Nie ☐ Nie dotyczy

B) KONTROLA WZROKOWA ZMIENNYCH CECH I PARAMETRÓW SILNIKA

Parametr	Zarejestrowana wartość	Zgodność	
Moment wtrysku, czas trwania wtrysku		☐ Tak	☐ Nie

C) KONTROLA WLOTU POWIETRZA I SYSTEMU ODPROWADZANIA SPALIN

☐	Dokonano pomiarów w celu sprawdzenia zgodności z dopuszczalnymi wartościami
☐	Wlot pod ciśnieniem: kPa przy prędkości znamionowej i pełnym obciążeniu
☐	Przeciwiśnienie spalin Pa przy prędkości znamionowej i pełnym obciążeniu
☐	Przeprowadzona została kontrola wzrokowa wlotu powietrza i systemu odprowadzania spalin.
☐	Nie stwierdzono nieprawidłowości, które sugerowałyby brak zgodności z dopuszczalnymi wartościami.

D) UWAGI:

(Stwierdzono następujące rozbieżności w zakresie ustawień, modyfikacje lub zmiany w zamontowanym silniku)

.....

.....

.....

Nazwisko kontrolera:

Miejscowość i data:

Podpis:”

ZAŁĄCZNIK II

W części 1 załącznika V wprowadza się następujące zmiany:

1) akapit trzeci uwag na s. 1 otrzymuje brzmienie:

„Armator statku lub jego przedstawiciel przekazuje do wiadomości właściwego organu wszelkie zmiany w nazwie lub własności statku, wszelkie nowe pomiary i zmiany w numerze rejestracyjnym lub porcie macierzystym, przedkładając przy tym właściwemu organowi świadectwo wspólnotowe w celu jego zmiany.”

2) w polu 12 wzoru zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Numer świadectwa (1), jednolity europejski numer identyfikacyjny statku (2), numer rejestracyjny (3) i numer świadectwa pomiarowego (4) są zamocowane z odpowiednimi oznaczeniami w następujących miejscach statku:”

3) w polu 15 wzoru pozycja 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Sprzężenia:	
Rodzaj sprzężenia:	Liczba sprzężeń na każdą burtę:
Liczba stalowych lin sprzęgających:	Długość każdej liny sprzęgającej: m
Siła rozrywająca na sprzężenie wzdłużne: kN	Siła rozrywająca na linę: kN
Liczba przewodnic lin stalowych:”	

4) pole 19 wzoru otrzymuje brzmienie:

(.) (.)	(.)	„19. Całkowite zanurzenie m	(.)
(.) (.)	(.)	19b Zanurzenie T m”	

5) pole 35 wzoru otrzymuje brzmienie:

„35) Systemy pomp żęzowych i odwadniania	
Liczba pomp żęzowych	z czego pomp mechanicznych
Minimalna wydajność pomp	pierwsza pompa żęzowa l/min
	druga pompa żęzowa l/min”

6) pole 42 wzoru otrzymuje brzmienie:

„42) Pozostałe wyposażenie		
rzutka		System komuni- — naprzemienny (*) kacji głosowej — dwupunktowy/telefon (*)
schodnie	zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. d) (*) zgodnie z art. 15.06 ust. 12 (*) długość m	— wewnętrzne łącze radiotelefoniczne (*)
bosak		Urządzenie — w relacji statek-statek radiotelefoniczne — w relacji informacji żeglugowych — w relacji statek-władze portowe
zestaw pierwszej pomocy		
lornetka		
plansza na temat ratowania tonących		
zbiorniki ognioodporne		Dźwigi — zgodnie z art. 11.12 ust. 9 (*) — Inne dźwigi o obciążeniu roboczym nieprzekraczającym 2 000 kg (*)
schody/drabina zaburtowa (*)		

7) pole 43 wzoru otrzymuje brzmienie:

„43) Sprzęt przeciwpożarowy		
Liczba gaśnic przenośnych	pomp pożarowych	hydrantów
Systemy gaśnicze zainstalowane na stałe w pomieszczeniach itp.	Nie/Liczba	(*)
Systemy gaśnicze zainstalowane na stałe w maszynowniach itp.	Nie/Liczba	(*)
Mechaniczna pompa zębowa zastępuje pompę pożarową	Tak/Nie (*)	

8) pole 44 wzoru otrzymuje brzmienie:

„44) Sprzęt ratunkowy		
Liczba kół ratunkowych	w tym z lampką	z liną (*)
Jedna kamizelka ratunkowa na każdą osobę stale przebywającą na pokładzie/zgodnie z EN 395:1998, EN 396:1998, EN ISO 12402-3:2006 lub EN ISO 12402-4:2006 (*)		
Łódź towarzysząca z jednym zestawem wiosł, jedną liną cumowniczą i czerpakiem/zgodnie z EN 1914:1997 (*)		
Platforma lub urządzenie zgodnie z art. 15.15 ust. 5 lub 6 (*)		
Liczba, typ i miejsce(-a) instalacji sprzętu do bezpiecznego przenoszenia osób na płytkie wody, na brzeg lub na inną jednostkę zgodnie z art. 15.09 ust. 3		
.....		
.....		
Liczba osobistych urządzeń ratunkowych dla personelu pokładowego		
w tym zgodnie z art. 10.05 ust. 2 (*)		
Liczba osobistych urządzeń ratunkowych dla pasażerów (*)		
Zbiorowy sprzęt ratunkowy, ilościowo odpowiadający osobistych urządzeń ratunkowych (*)		
Dwa zestawy aparatów oddechowych zgodnie z art. 15.12 ust. 10 lit. b), liczba kapturów uciezkowych (*)		
Instrukcja bezpieczeństwa i plan bezpieczeństwa wywieszona w:		
.....		
.....		

9) w polu 52 wzoru ostatnia linia otrzymuje brzmienie:

„Ciąg dalszy na stronie (*)
Koniec świadectwa wspólnotowego (*)”

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 357/2009/WE

z dnia 22 kwietnia 2009 r.

w sprawie procedury uprzedniej kontroli i konsultacji dla przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych proponowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie transportu

(Wersja skodyfikowana)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady z dnia 21 marca 1962 r. ustanawiająca procedurę uprzedniej kontroli i konsultacji w odniesieniu do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych proponowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie transportu ⁽³⁾ została znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy sporządzić jej wersję ujednoliczoną.
- (2) Osiągnięcie celów Traktatu w ramach wspólnej polityki transportowej wymaga utrzymania procedury uprzedniej kontroli i konsultacji w odniesieniu do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, które państwa członkowskie zamierzają przyjąć w dziedzinie transportu.
- (3) Procedura taka ułatwia ścisłą współpracę pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją w osiąganiu celów Traktatu oraz zapobieganie powstawaniu rozbieżności w politykach transportowych państw członkowskich.

- (4) Procedura taka służy także ułatwianiu stopniowego wdrażania wspólnej polityki transportowej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Każde państwo członkowskie zamierzające przyjąć przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne dotyczące transportu kolejowego, drogowego lub żeglugi śródlądowej, które mogą znacznie zakłócić wdrażanie wspólnej polityki transportowej, we właściwym czasie informuje o nich na piśmie Komisję i równocześnie pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 2

1. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w art. 1, Komisja kieruje do danego państwa członkowskiego opinię lub zalecenie; równocześnie informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.
2. Każde państwo członkowskie może przedstawić Komisji swoje uwagi na temat przepisów, o których mowa; równocześnie komunikuje te uwagi pozostałym państwom członkowskim.
3. Jeżeli zażąda tego państwo członkowskie lub Komisja uzna to za stosowne, Komisja konsultuje się ze wszystkimi państwami członkowskimi w sprawie przepisów, o których mowa. W przypadku określonym w ust. 4 takie konsultacje mogą być prowadzone *a posteriori* w terminie dwóch miesięcy.
4. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja może skrócić termin określony w ust. 1 lub wydłużyć go za zgodą tego państwa. Termin zostaje skrócony do piętnastu dni, jeżeli państwo członkowskie oświadczy, że proponowane przez nie przepisy mają pilny charakter. Komisja informuje inne państwa członkowskie o każdym takim skróceniu lub wydłużeniu terminu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 324 z 30.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2006 r. (Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, s. 598) i decyzja Rady z dnia 23 marca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. 23 z 3.4.1962, s. 720/62.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik I.

5. Państwo członkowskie wprowadza w życie przepisy, o których mowa, po upływie terminu określonego w ust. 1 lub w ust. 4 lub po przekazaniu przez Komisję opinii lub zalecenia, z wyjątkiem sytuacji nadzwyczajnie pilnych wymagających natychmiastowego działania państwa członkowskiego. W takim przypadku państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję i procedura określona w niniejszym artykule zostaje przeprowadzona *a posteriori* w terminie dwóch miesięcy od otrzymania takiej informacji.

Artykuł 3

Decyzja Rady z dnia 21 marca 1962 r. ustanawiająca procedurę uprzedniej kontroli i konsultacji w odniesieniu do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych proponowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie transportu, zmieniona aktem określonym w załączniku I, zostaje uchylona.

Odesłania do uchylonej decyzji uznaje się za odesłania do niniejszej decyzji, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 22 kwietnia 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
P. NEČAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Uchylona decyzja i jej zmiana

(o których mowa w art. 3)

Decyzja Rady z dnia 21 marca 1962 r. ustanawiająca procedurę uprzedniej kontroli i konsultacji w odniesieniu do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych proponowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie transportu (Dz.U. 23 z 3.4.1962, s. 720/62)

Decyzja 73/402/EWG (Dz.U. L 347 z 17.12.1973, s. 48)

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Decyzja Rady z dnia 21 marca 1962 r. ustanawiająca procedurę uprzedniej kontroli i konsultacji w odniesieniu do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych proponowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie transportu	Niniejsza decyzja
Artykuły 1 i 2	Artykuły 1 i 2
—	Artykuł 3
Artykuł 3	Artykuł 4
—	Załącznik I
—	Załącznik II

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 23 kwietnia 2009 r.

w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Niemiec

(2009/352/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 263,

uwzględniając wniosek rządu Niemiec,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 24 stycznia 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/116/WE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2006 r. do dnia 25 stycznia 2010 r. ⁽¹⁾.

(2) Stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu pana Volkera HOFFA,

Artykuł 1

Na stanowisko członka w Komitecie Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2010 r., zostaje mianowana:

pani Nicola BEER, Staatssekretärin für Europa, Hessisches Ministerium der Justiz, für Integration und Europa.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 kwietnia 2009 r.

W imieniu Rady

P. GANDALOVIČ

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 25.2.2006, s. 75.

DECYZJA RADY

z dnia 27 kwietnia 2009 r.

ustanawiająca stanowisko, jakie w imieniu Wspólnoty ma zostać przyjęte w ramach Komitetu ds. Pomocy Żywnościowej w odniesieniu do przedłużenia Konwencji o pomocy żywnościowej z 1999 r.

(2009/353/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 181 w związku z art. 300 ust. 2 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o pomocy żywnościowej z 1999 r. (zwana dalej „Konwencją”) została zawarta w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2000/421/WE⁽¹⁾; okres jej obowiązywania został przedłużony decyzjami Komitetu ds. Pomocy Żywnościowej z czerwca 2003 r., czerwca 2005 r., czerwca 2007 r. i czerwca 2008 r., w związku z czym obowiązuje ona do dnia 30 czerwca 2009 r.
- (2) Dalsze przedłużenie obowiązywania Konwencji na okres jednego roku leży w interesie zarówno Wspólnoty, jak i jej państw członkowskich. Zgodnie z art. XXV lit. b) Konwencji przedłużenie jej obowiązywania jest uzależnione od tego, czy w tym samym okresie będzie obowiązywała Konwencja o handlu zbożem z 1995 r.⁽²⁾. Konwencja o handlu zbożem z 1995 r. obowiązuje do dnia 30 czerwca 2009 r., a decyzja w sprawie przedłużenia jej obowiązywania zostanie podjęta na posiedzeniu

Międzynarodowej Rady Zbożowej (IGC) w czerwcu 2009 r. W związku z tym Komisja, reprezentująca Wspólnotę w Komitecie ds. Pomocy Żywnościowej, powinna zostać upoważniona do głosowania za przedłużeniem obowiązywania,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Wspólnota w ramach Komitetu ds. Pomocy Żywnościowej głosi za przedłużeniem obowiązywania Konwencji o pomocy żywnościowej z 1999 r. na okres jednego roku, z zastrzeżeniem warunku obowiązywania w tym samym okresie Konwencji o handlu zbożem z 1995 r., to znaczy do dnia 30 czerwca 2010 r.

Niniejszym upoważnia się Komisję do wyrażania powyższego stanowiska w ramach Komitetu ds. Pomocy Żywnościowej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 kwietnia 2009 r.

W imieniu Rady
A. VONDRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 4.7.2000, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 21 z 27.1.1996, s. 49.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 marca 2009 r.

rozszerzająca ograniczone wspólnotowe uznanie dla Hellenic Register of Shipping (HRS)

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 2130)

(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)

(2009/354/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

uwzględniając pismo władz greckich z dnia 6 czerwca 2008 r., w którym wnosi się o rozszerzenie ograniczonego uznania dla Hellenic Register of Shipping („HRS”) zgodnie z art. 4 ust. 3 dyrektywy 94/57/WE,

uwzględniając pisma władz greckich z dnia 28 stycznia i 12 lutego 2009 r. potwierdzające wyżej wspomniany wniosek,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ograniczone uznanie na mocy art. 4 ust. 2 dyrektywy 94/57/WE jest uznaniem przyznawanym organizacjom znanym jako „towarzystwa klasyfikacyjne”, które spełniają wszystkie kryteria inne niż te określone w ust. 2 i 3 sekcji A „Ogólne” załącznika do tej dyrektywy, ale ograniczonym w czasie i zakresie po to, aby dana organizacja mogła zdobyć dalsze doświadczenie.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 3 dyrektywy 94/57/WE decyzja w sprawie rozszerzenia takiego uznania nie uwzględnia kryteriów określonych w ust. 2 i 3 sekcji A załącznika, ale uwzględnia zapisy dotyczące działań organizacji na rzecz bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu mórz, o których mowa w art. 9 ust. 2 wspomnianej dyrektywy. Każda decyzja w sprawie rozszerzenia ograniczonego uznania określa ewentualne warunki przyznania takiego rozszerzenia.
- (3) Na wniosek władz greckich Komisja przyznała ograniczone uznanie dla Hellenic Register of Shipping na okres trzech lat na mocy decyzji 98/295/WE⁽²⁾ z dnia

22 kwietnia 1998 r.; skutki tego uznania były ograniczone do Grecji. Po wygaśnięciu uznania na wniosek władz greckich przyznano nowe ograniczone uznanie na mocy decyzji Komisji 2001/890/WE⁽³⁾ na drugi trzyletni okres, a skutki ponownie były ograniczone do Grecji. Uznanie organizacji zostało rozszerzone na mocy decyzji Komisji 2005/623/WE⁽⁴⁾ z dnia 3 sierpnia 2005 r. na trzeci trzyletni okres ze skutkami ograniczonymi do Grecji i Cypru, na wniosek władz greckich i cypryjskich. Następnie w 2006 r., na wniosek władz Malty, uznanie zostało rozszerzone na Maltę na mocy decyzji Komisji 2006/382/WE⁽⁵⁾ z dnia 22 maja 2006 r. przy zachowaniu tej samej daty wygaśnięcia.

- (4) Ograniczone uznanie Hellenic Register of Shipping wygasło dnia 3 sierpnia 2008 r.
- (5) Komisja przeprowadziła ocenę Hellenic Register of Shipping zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 94/57/WE. Ocena opierała się na wynikach czterech inspekcji informacyjnych przeprowadzonych w 2006 r. i 2007 r. przez ekspertów Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu (zwanej dalej EMSA), zgodnie z art. 2 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁶⁾. Do udziału w ocenie zaproszono administracje cypryjską, grecką i maltańską; w związku z tym administracje te uczestniczyły w inspekcji przeprowadzonej w siedzibie organizacji we wrześniu 2006 r.
- (6) Po uwzględnieniu uwag organizacji ocena potwierdziła istnienie znacznej liczby elementów niezgodności z kryteriami określonymi w dyrektywie 94/57/WE, które miały poważny wpływ na funkcjonowanie głównych systemów i mechanizmów kontrolnych organizacji. Informacje o tych wnioskach przekazano trzem zainteresowanym administracjom, które ze swojej strony nie sformułowały żadnych uwag, oraz organizacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 12.12.1994, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 72.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 219 z 24.8.2005, s. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 151 z 6.6.2006, s. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1.

- (7) Po otrzymaniu informacji o wnioskach Hellenic Register of Shipping wprowadziła plan działań naprawczych.
- (8) Na wniosek władz greckich przeprowadzono nową ocenę organizacji na podstawie dwóch inspekcji informacyjnych przeprowadzonych przez EMSA w okresie między 12 a 20 listopada 2008 r.
- (9) Mimo iż ponowna ocena organizacji wykazała ograniczoną poprawę, Komisja mogła znieść tylko jeden element niezgodności spośród poprzednio zidentyfikowanych kwestii. Utrzymują się zatem poważne braki w odniesieniu do, między innymi, jakości i przestrzegania zasad organizacji, istniejących w organizacji systemów szkolenia i monitorowania inspektorów, przestrzegania wymogów ustawowych oraz wymogów wynikających z własnych zasad i regulaminów organizacji, przyjmowania nowych statków do rejestru organizacji, wykorzystywania inspektorów innych niż wyłączni inspektorzy, jak również w odniesieniu do środków podejmowanych w konsekwencji zatrzymania statków przez władze państwa portu przeprowadzające kontrole ze względów związanych ze świadectwami wydanymi tym statkom przez organizację. Na podstawie ponownej oceny Hellenic Register of Shipping Komisja stwierdziła, że organizacja nie zidentyfikowała jeszcze głównych przyczyn braków rozpoznanych w ramach poprzedniej oceny, do których zaliczyć należy ich powtarzalność, i nie zajęła się tymi przyczynami, oraz że organizacja nie oszacowała i nie uwzględniła zagrożenia bezpieczeństwa, wobec jakiego staje zarejestrowana flota na skutek tych braków.
- (10) Wobec braku wspólnotowego uznania państwa członkowskie nie mogą przekazywać Hellenic Register of Shipping zadań związanych z przeglądami statków i wydawaniem świadectw na podstawie konwencji międzynarodowych zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 94/57/WE, a sklasyfikowanie statku przez Hellenic Register of Shipping nie spełnia już wymogów art. 14 ust. 1 wspomnianej dyrektywy. Państwa członkowskie nie mogą również upoważniać Hellenic Register of Shipping do przeprowadzania przeglądów zgodnie z art. 10 ust. 5 dyrektywy Rady 98/18/WE z dnia 17 marca 1998 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich⁽¹⁾, a sklasyfikowanie statku przez HRS nie spełnia już wymogów art. 6 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy.
- (11) Władze greckie wskazały, że krajowe usługi publicznego morskiego transportu pasażerskiego w Grecji w dużej mierze opierają się na statkach posiadających świadectwa klasy wydane przez Hellenic Register of Shipping oraz że organizacja ta przeprowadzała dotąd przeglądy tych statków w imieniu administracji greckiej. Dlatego też, jako że zbliża się data wygaśnięcia świadectw wydanych uprzednio przez Hellenic Register of Shipping, utrata przez Hellenic Register of Shipping uznania zmusi zainteresowaną flotę do ubiegania się o klasyfikację w innych uznanych organizacjach, podczas gdy przeglądy tych statków zgodnie z dyrektywą 98/18/WE powinny być jednocześnie przekazane tym organizacjom lub samej administracji greckiej. Władze greckie wskazały, że proces ten, ze względu na jego wyjątkową złożoność i dużą liczbę potencjalnie zainteresowanych statków, może być zrealizowany jedynie w dłuższej perspektywie czasu, rzędu kilku miesięcy, w którym to czasie zainteresowane statki mogą pozostawać bez przeglądu lub w ostateczności mogą zostać zmuszone do wstrzymania żeglugi. Sytuacja taka wiązałaby się z ryzykiem załamania się kluczowej branży sektora publicznego oraz stanowiłaby bezpośrednie i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i ekonomicznej żywotności zainteresowanej floty.
- (12) W celu zapobieżenia takiej sytuacji konieczne jest przywrócenie uznania dla Hellenic Register of Shipping z zastrzeżeniem rozważnych warunków o charakterze strukturalnym i operacyjnym, tak aby zapewnić możliwość dalszego świadczenia przez organizację usług związanych z klasyfikacją i przeglądami na rzecz floty obsługującej krajowe usługi transportu pasażerskiego w Grecji w sposób bezpieczny i całkowicie zgodny z wymogami dyrektywy 94/57/WE. Uznanie takie powinno zostać przyznane na ograniczony okres, tak aby zainteresowana flota oraz władze greckie mogły poczynić konieczne przygotowania na wypadek, gdyby pod koniec tego okresu uznanie organizacji nie mogłoby zostać dłużej rozszerzone.
- (13) Konieczne jest zapewnienie zidentyfikowania i odpowiedniego uwzględnienia zagrożeń wynikających z powstałych braków, w tym w razie konieczności ponowna inspekcja zainteresowanych statków. Należy zwrócić uwagę na statki pod banderą grecką działające w żegludze międzynarodowej, które, zgodnie z art. 3 dyrektywy 94/57/WE, mogą korzystać z rozszerzenia uznania organizacji.
- (14) Władze greckie zobowiązały się do nasilenia niezapowiedzianych inspekcji i kontroli statków pod banderą grecką obsługujących rejsy krajowe w Grecji, które zostały sklasyfikowane i certyfikowane przez Hellenic Register of Shipping, oraz do prowadzenia tych inspekcji w sposób rygorystyczny. Inspekcje te mają się odbywać przynajmniej raz na trzy miesiące w odniesieniu do wszystkich zainteresowanych statków, z wyłączeniem okresów przestoju.
- (15) Na podstawie danych opublikowanych ostatnio przez Paryski Protokół Ustaleń w sprawie kontroli państwa portu, które dotyczą inspekcji przeprowadzonych w 2007 r. przez strony-sygnatariuszy, odsetek zatrzymań statków ze względów związanych ze świadectwami wystawionymi im przez Hellenic Register of Shipping pozostawał na poziomie 1,88 % całkowitej liczby inspekcji, podczas gdy przeciętny odsetek dla uznanych organizacji wynosił 0,35 %.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS) stworzonego na mocy art. 7 dyrektywy 94/57/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 15.5.1998, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Artykuł 1

Uznanie wspólnotowe dla Hellenic Register of Shipping zostaje rozszerzone na okres siedemnastu miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji, z zastrzeżeniem warunków określonych w załączniku.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2009 r.

Artykuł 2

Skutki niniejszej decyzji ograniczają się do Grecji.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ograniczone uznanie dla Hellenic Register of Shipping podlega następującym warunkom:

- 1) Organizacja wprowadza konieczne działania naprawcze i zapobiegawcze w celu usunięcia wszystkich braków zidentyfikowanych w ramach ocen Komisji.
- 2) Organizacja przeprowadza, przy wsparciu odpowiednio wykwalifikowanych ekspertów zewnętrznych, dochodzenie obejmujące pięć lat bezpośrednio poprzedzających datę, gdy niniejsza decyzja stała się skuteczna, a dotyczące całej organizacji w celu:
 - a) określenia głównych przyczyn i zakresu braków zidentyfikowanych w ramach ocen Komisji;
 - b) oceny zagrożeń wynikających ze wspomnianych braków i w szczególności zakresu, w jakim narażone mogło być bezpieczeństwo zainteresowanych statków;
 - c) wprowadzenia, do dnia 1 października 2009 r., oprócz działań naprawczych, o których mowa w pkt 1), szczegółowego planu działań służącego ograniczeniu zagrożeń, o których mowa w pkt 2 lit. b), obejmującego w razie konieczności ponowną inspekcję statków.
- 3) Organizacja uzyskuje pomoc ze strony odpowiednio wykwalifikowanych ekspertów zewnętrznych w celu pełnego dostosowania zasad i procedur organizacji do wymogów określonych w art. 15 ust. 2 i 5 dyrektywy 94/57/WE oraz w kryteriach A pkt 4, B pkt 6 lit. a) i B pkt 7 lit. a) załącznika do tej dyrektywy.
- 4) Odpowiednio wykwalifikowani eksperci zewnętrzni pomagają organizacji w szkoleniu inspektorów. Do dnia 1 lipca 2009 r. inspektorzy uzyskają kwalifikacje jedynie w oparciu o świadectwa wydane przez tych niezależnych ekspertów, którzy poświadczą, że dany inspektor z powodzeniem ukończył wymagane szkolenie.
- 5) Do dnia 1 sierpnia 2009 r. kadra kierownicza najwyższego szczebla organizacji przechodzi szczegółowe szkolenie z zarządzania jakością, prowadzone przez odpowiednio wykwalifikowanych ekspertów zewnętrznych.
- 6) Eksperci, o których mowa w pkt 2–5, uzyskają w tym celu uprzednią wyraźną zgodę administracji greckiej, po konsultacji z Komisją, przy wsparciu EMSA.
- 7) Wszyscy inspektorzy z biur spoza Grecji są przeszkoleni, a ich kwalifikacje poddane ponownej certyfikacji zgodnie z pkt 4 niniejszego załącznika. Do czasu ponownej certyfikacji zgodnie z niniejszym punktem inspektorzy spoza Grecji nie prowadzą żadnych przeglądów klasyfikacyjnych ani ustawowych, chyba że przeglądy te są prowadzone wspólnie z inspektorem z biura w Grecji lub z wyłącznym inspektorem z innej uznanej organizacji.
- 8) Nie naruszając przepisów pkt 9 niniejszego załącznika, organizacja nie przyjmuje do klasyfikacji nowych statków w okresie, o którym mowa w art. 1 niniejszej decyzji.
- 9) Do dnia 1 października 2009 r. maksymalny okres, przez który statki są dopuszczone do żeglugi na podstawie świadectw tymczasowych, zostaje ograniczony do trzech miesięcy.
- 10) Listy kontrolne organizacji dotyczące zadań ustawowych są albo zatwierdzane przez administrację grecką albo przekazywane przez inną uznaną organizację.
- 11) Do dnia 1 lipca 2009 r. listy kontrolne organizacji dotyczące przeglądów klasyfikacyjnych zostają zastąpione nowymi listami kontrolnymi sporządzonymi i uaktualnianymi przy wsparciu ekspertów, o których mowa w pkt 3.

- (12) Do dnia 1 maja 2009 r. uruchomiony zostaje system informacji zarządczej sporządzony na nowo przez organizację, który posiada następujące możliwości:
- a) przekazywanie dokładnych i w pełni aktualnych informacji dotyczących szkolenia i kwalifikacji inspektorów przed przydzieleniem im pracy;
 - b) przekazywanie dokładnych i w pełni aktualnych informacji o stanie przeglądu statków;
 - c) sprawdzenie wszystkich sprawozdań z przeglądów przed wprowadzeniem do systemu odpowiednich danych; oraz
 - d) przekazywanie ostrzeżeń kierownictwu organizacji w przypadku nadmiernych opóźnień w sporządzaniu dokumentacji o przeglądach.
- (13) Gdy niniejsza decyzja stanie się skuteczna, organizacja przekazuje, co dwa miesiące, władzom greckim i Komisji sprawozdanie dotyczące postępów w wypełnianiu warunków określonych w pkt 1–5 i pkt 7–12.
- (14) Organizacja podejmuje konieczne środki celem znacznej poprawy wyników swojej działalności.
- (15) Komisja, przy wsparciu EMSA, prowadzi ciągłą ocenę wypełniania warunków zawartych w pkt 1–14 niniejszego załącznika, a w szczególności dotrzymywania określonych w nim terminów. Niewypełnienie tych warunków lub niedotrzymanie odpowiednich terminów może, w dowolnym momencie w okresie, o którym mowa w art. 1 niniejszej decyzji, zostać uznane przez Komisję za podstawę do wycofania uznania zgodnie z art. 9 dyrektywy 94/57/WE.
-

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 kwietnia 2009 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu oleożywicy likopenowej z pomidorów jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady*(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3036)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

(2009/355/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 września 2004 r. przedsiębiorstwo Ottaway & Associates Ltd. zwróciło się w imieniu przedsiębiorstwa LycoRed do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu oleożywicy likopenowej z pomidorów jako nowego składnika żywności; w dniu 30 czerwca 2005 r. właściwy organ ds. oceny żywności w Zjednoczonym Królestwie wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny, w którym stwierdził, że stosowanie oleożywicy likopenowej z pomidorów w proponowanych środkach spożywczych jest dopuszczalne.
- (2) Dnia 9 sierpnia 2005 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny wszystkim państwom członkowskim.
- (3) Przed upływem okresu 60 dni, określonego w art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, zgłoszono uzasadnione zastrzeżenia wobec wprowadzenia do obrotu danego produktu zgodnie z przepisami wspomnianego artykułu. W związku z tym w dniu 13 września 2006 r. skonsultowano się z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), który następnie, w dniu 24 kwietnia 2008 r., wydał opinię.
- (4) W opinii tej EFSA stwierdza, że w proponowanym zakresie likopen można bezpiecznie stosować jako składnik żywności, zaznaczając jednakże, że spożycie likopenu przez przeciętnego konsumenta będzie niższe od dopuszczalnego dziennego spożycia (ADI), przy czym w przypadku niektórych konsumentów wielkość ADI może być przekroczona.
- (5) W międzyczasie EFSA stwierdził to samo w związku z innymi wnioskami, dotyczącymi innych zastosowań likopenu jako nowego składnika żywności. Dlatego stosowne wydaje się opracowanie wykazu żywności, w przypadku której dopuszczalne jest dodanie likopenu.
- (6) Wobec powyższego zasadne wydaje się zgromadzenie danych o spożyciu obejmujących pewną liczbę lat po dopuszczeniu do obrotu, pozwalających zweryfikować takie dopuszczenie do obrotu w świetle wszelkich dodatkowych informacji dotyczących bezpieczeństwa likopenu i jego spożycia. Szczególną uwagę należy zwrócić na gromadzenie danych dotyczących zawartości likopenu w płatkach śniadaniowych. Na mocy niniejszej decyzji wymóg ten dotyczy jednak stosowania likopenu jako nowego składnika żywności, nie zaś stosowania likopenu jako barwnika żywności, które to zastosowanie regulują przepisy dyrektywy Rady 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do środków spożywczych dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾.
- (7) Na podstawie oceny naukowej ustalono, że oleożywica likopenowa z pomidorów spełnia kryteria wymienione w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 27.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Oleożywica likopenowa z pomidorów, zwana dalej „wyrobem”, opisana w załączniku I, może zostać wprowadzona do obrotu we Wspólnocie jako nowy składnik żywności do stosowania w żywności wymienionej w załączniku II.

Artykuł 2

Nowy składnik żywności, dopuszczony do obrotu niniejszą decyzją, jest oznaczany na etykietach zawierających go środków spożywczych jako „oleożywica likopenowa z pomidorów”.

Artykuł 3

Przedsiębiorstwo LycoRed ustanawia program monitorowania towarzyszący wprowadzeniu wyrobu do obrotu. Program taki obejmuje informacje na temat zawartości likopenu w żywności zgodnie z załącznikiem III.

Zgromadzone dane udostępniane są Komisji i państwu członkowskim w terminach określonych w załączniku III.

Najpóźniej w 2014 r. stosowanie oleożywicy likopenowej z pomidorów jako składnika żywności zostanie poddane przeglądowi w świetle nowych informacji i sprawozdania EFSA.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do LycoRed Ltd., Hebron Rd., Industrial Zone, Beer Sheva 84102, Izrael.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacja oleożywicy likopenowej z pomidorów

OPIS

Oleożywicę likopenową z pomidorów otrzymuje się przez ekstrakcję rozpuszczalnikową dojrzałych pomidorów (*Lycopersicon esculentum*) z późniejszym usunięciem rozpuszczalnika. Ma ona postać czerwonej do ciemnobrązowej, lepkiej, przejrzystej cieczy.

SKŁAD

Likopen ogółem	5–15 %
Z tego trans-likopen	90–95 %
Karotenoidy ogółem (liczone jako likopen)	6,5–16,5 %
Inne karotenoidy	1,75 %
(fitoen/fitofluen/ β -karoten)	(0,5–0,75/0,4–0,65/0,2–0,35 %)
Tokoferole ogółem	1,5–3,0 %
Substancje niezmydlające się	13–20 %
Kwasy tłuszczowe ogółem	60–75 %
Woda (Karl Fischer)	Nie więcej niż 0,5 %

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz żywności, do której można dodać oleozywicę likopenową z pomidorów

Rodzaj żywności	Najwyższa dopuszczalna zawartość likopenu
Napoje na bazie soków owocowych/warzywnych (łącznie z koncentratami)	2,5 mg/100 g
Napoje zalecane przy wzmożonym wysiłku fizycznym, szczególnie dla sportowców	2,5 mg/100 g
Żywność przeznaczona do spożywania w ramach diet o obniżonej wartości energetycznej służących obniżeniu masy ciała	8 mg/zamiennik posiłku
Płatki śniadaniowe	5 mg/100 g
Tłuszcze i sosy	10 mg/100 g
Zupy inne niż pomidorowe	1 mg/100 g
Pieczywo (w tym chrupkie)	3 mg/100 g
Żywność dietetyczna przeznaczona do specjalnych celów medycznych	Stosownie do danych wymagań żywieniowych

ZAŁĄCZNIK III

Monitorowanie stosowania oleożywicy likopenowej z pomidorów po wprowadzeniu do obrotu

GROMADZONE INFORMACJE

Ilości oleożywicy likopenowej z pomidorów wyrażone jako likopen dostarczony odbiorcom przez przedsiębiorstwo LycoRed do produkcji końcowych wyrobów spożywczych przewidzianych do wprowadzenia do obrotu w Unii Europejskiej.

Wyniki przeszukiwania baz danych pod kątem informacji o wprowadzeniu do obrotu żywności z dodatkiem w postaci likopenu, wraz z poziomem wzbogacenia żywności i wielkością porcji dla wprowadzonej do obrotu żywności według państwa członkowskiego.

PRZEKAZYWANIE INFORMACJI

Określone powyżej informacje przekazywane są Komisji Europejskiej corocznie za okres 2009–2012, pierwszy raz w terminie 31 października 2010 r. za okres sprawozdawczy przypadający między dniem 1 lipca 2009 r. a dniem 30 czerwca 2010 r., a następnie za kolejne dwa lata przypadające na taki sam roczny okres sprawozdawczy.

INFORMACJE DODATKOWE

W uzasadnionych przypadkach przekazywane powinny być takie same informacje o spożyciu likopenu stosowanego jako barwnik żywności lub składnik suplementów diety, o ile LycoRed dysponuje takimi informacjami.

LycoRed przekazuje także, w przypadku ich posiadania, nowe informacje naukowe umożliwiające zweryfikowanie maksymalnych bezpiecznych dawek spożycia likopenu.

OCENA WIELKOŚCI SPOŻYCIA LIKOPENU

Na podstawie zgromadzonych i przekazanych informacji, o których mowa powyżej, LycoRed dokona uaktualnionej oceny wielkości spożycia.

PRZEGLĄD

W roku 2013 Komisja zasięgnie opinii EFSA w celu dokonania przeglądu informacji przekazanych przez przemysł.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ATALANTA/2/2009

z dnia 21 kwietnia 2009 r.

w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej mającą na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta)

(2009/356/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾ (Atalanta), w szczególności jego art. 10 ust. 2 dotyczący udziału państw trzecich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dowódca operacji UE w dniach 17 listopada 2008 r., 16 grudnia 2008 r. i 19 marca 2009 r. przeprowadził konferencje w sprawie formowania i obsady sił.
- (2) W następstwie przygotowania zaleceń w sprawie wkładu Norwegii przez dowódcę operacji UE oraz Komitet Wojskowy UE (EUMC) wkład Norwegii powinien zostać zaakceptowany.
- (3) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie

uczestniczy w opracowywaniu i wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii Europejskiej, które mają wpływ na kwestie obronne,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Wkłady państw trzecich

W następstwie konferencji w sprawie formowania i obsady sił akceptuje się wkład Norwegii w operację wojskową UE mającą na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta).

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa

I. ŠRÁMEK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

2009/356/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Atalanta/2/2009 z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej mającą na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) 52

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>